

2. Академічні здібності – здібності та знання у відповідній області наук.

3. Авторитарні здібності – здатність безпосереднього емоційно-вольового впливу на студентів і уміння на цій основі добиватися у них авторитету (хоча, звичайно, авторитет створюється не тільки на цій основі, але й на ґрунті прекрасного знання предмету, чуйності і такту викладача).

4. Комунікативні здібності – вміння спілкуватися зі студентами, знайти правильний підхід, встановити з ними доцільні, з педагогічної точки зору, взаємини та наявність педагогічного такту.

Література

1. Бахтиярова В.Ф. Современные подходы к качеству образования. / Сборник учебно-методических разработок. Серия «В помощь преподавателям вузов». – Уфа: БИРО, 2007. – С. 65 – 69.
2. Крутецкий В.А. Психология. – М.: Просвещение, 1986. – 463 с.
3. Кузьмина Н.В. Основы вузовской педагогики. – Л: Изд-во ЛГУ, 1972. – 327 с.

МОНІТОРИНГ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПРИ ФОРМУВАННІ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Сорокіна Г.Ю. (Полтава)

В умовах динамічного оновлення інформації, швидкого темпу науково-технічного прогресу, освіта покликана підготувати майбутнього фахівця, зокрема в галузі зв'язку, здатного до професійного життя та ефективного функціонування в сучасному суспільстві. Формування особистості з високим рівнем функціональної компетентності, до якої відносять в першу чергу технічну та наукову компетентність, вміння оперувати знаннями в житті та навчанні, вміння використовувати джерела інформації для власного розвитку, вміння використовувати інформаційно-комунікаційні технології тощо [1], стає однією з актуальних освітніх проблем.

У створенні методики формування функціональної компетентності в процесі підготовки майбутніх фахівців зв'язку до професійної діяльності значну роль відіграє моніторинг навчальної діяльності студентів. Завдяки моніторингу можливо виявити різноманітні типи зв'язків структурних компонентів педагогічного процесу їх взаємовплив та відомості отриманих результатів до єдиної картини. Своєчасне отримання інформації про стан, динаміку, фактори розвитку навчально-виховного процесу, його результативність, перспективи розвитку дозволять своєчасно здійснювати корекцію цілісного процесу та його компонентів чим забезпечать відповідний рівень якості підготовки майбутніх фахівців, можливість прогнозувати та моделювати розвиток і стан рівня формування функціональної компетентності особистості

Для студентів є дивним своєчасне опублікування прогнозних оцінок, що стимулюють їх до підсилення підготовки до предметів. Прогноз успішності студентів необхідний для керування процесом навчання та виявлення факторів, що впливають на цей процес [2]. Як один із варіантів розв'язання задачі застосування моніторингу є впровадження в навчальний процес інформаційно-навчального комплексу та використання таблиці особистих досягнень.

На підставі моніторингу та комплексного підходу до формування особистості можливе підвищення якості організації навчально-виховного процесу та

об'єктивної оцінки професійної підготовки майбутніх фахівців.

Література

1. Овчарук О.В. Ключові компетентності: європейське бачення / Управління освітою, спец. випуск, серпень 2003, С9.
2. Полещук О.М. Модель прогноза успеваемости обучающихся / Современные проблемы науки и образования. Материалы 3-й международной н.-пр. конф., Ужгород/Харьков, 2002, С.120.

ФАКТОРИ ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ

Теслюк М.Г. (Полтава)

У XXI столітті національна доктрина розвитку освіти в Україні має забезпечити підготовку людей високої культури – кваліфікованих спеціалістів, здатних до творчої праці, професійного розвитку, мобільності в освоєнні і впровадженні новітніх наукомістких й інформаційних технологій. Важливе місце тут займає саме вибір професії.

Вибір професії – це не одномоментний акт, а процес, що складається з ряду етапів, тривалість яких залежить від зовнішніх умов і індивідуальних особливостей суб'єкта вибору професії.

З позиції особистісного підходу виділяють чотири стадії процесу професійного самовизначення.

1. Виникнення і формування професійних намірів і першопочаткова орієнтація в різних сферах праці (старший шкільний вік).
2. Професійне навчання як засвоєння вибраної професії.
3. Професійна адаптація, що характеризується формуванням індивідуального стилю діяльності і включенням в систему виробничих і соціальних відносин.
4. Самореалізація в праці (часткова або повна) – виконання або невиконання тих очікувань, які пов'язані з професійною працею.

Таким чином, професійне самовизначення розглядається як процес, що охоплює весь період професійної діяльності особистості: від виникнення професійних намірів до виходу з трудової діяльності.

В психологічній літературі немає жодного погляду на те, як формується вибір професії і які фактори впливають на цей процес. По цьому питанню існує ряд точок зору, на захист кожної із яких наводяться переконливі аргументи. Це пояснюється складністю процесу професійного самовизначення і двосторонністю самої ситуації вибору професії.

Ряд дослідників притримується поширеної точки зору на вибір професії як на вибір діяльності. В цьому випадку предметом дослідження виступають, з однієї сторони, характеристики людини як суб'єкта діяльності, а з другої – характер, зміст, види діяльності і її об'єкт. Професійне самовизначення розуміється тут як процес розвитку суб'єкта праці. Відповідно, вибір професії зроблений правильно, якщо психофізіологічні дані особистості будуть відповідати вимогам професії, трудової діяльності. На жаль, цей погляд ґрунтується на недооцінкою активного начала особистості вибираючого.

В контексті розуміння вибору професії як вибору діяльності поширена також точка зору, що основною детермінантою правильного вибору є професійний інтерес або професійна направленість. Безумовно, цей підхід більш продуктивний, так як стверджує активність самого суб'єкта вибору професії.